

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce M. Y. P., zastoupeného JUDr. Danuší Koldovskou, advokátkou v České Lípě, Náměstí T. G. M. 169, 470 01 Česká Lípa, proti žalovanému Ministerstvu vnitra, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 4. 2004, čj. OAM-227/LE-B01-B02-2004, o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 12. 2004, čj. 59 Az 65/2004-53

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se zamítá.**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.**

O d ů v o d ň ě n í :

Rozhodnutím ze dne 19. 4. 2004, čj. OAM-227/LE-B01-B02-2004, žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb. Žalobce toto rozhodnutí napadl žalobou u Krajského soudu v Plzni, který ji rozsudkem ze dne 9. 12. 2004 zamítl. Dospěl k závěru, že skutečnosti, které žalobce v průběhu správního řízení uváděl (ekonomické problémy a potřeba legalizovat pobyt v České republice), nejsou těmi, které svědčí o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona azylu.

Proti tomuto rozsudku žalobce (dále též „stěžovatel“) brojil včas podanou kasační stížností, v níž neuvedl žádné její důvody. Krajský soud jej proto usnesením vyzval, aby kasační stížnost v tomto směru doplnil.

Dne 18. 1. 2005 stěžovatel požádal, aby soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, a uvedl, že důvody kasační stížnosti doplní ve lhůtě 14 dnů. Dne 1. 2. 2005 pak doplnil, že kasační stížnost podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Tvrdil, že správní orgán ani krajský soud nezhodnotil řádně jeho osobní poměry,

jinak by muselo být rozhodnuto v jeho prospěch. Připomněl složitost ekonomických poměrů ve Vietnamu s tím, že i on se cítil být ohrožen na životě, neboť ve Vietnamu neměl základní podmínky k životu. Oproti tomu v České republice si za pomoci krajanů našel bydlení i zaměstnání a je schopen se o sebe postarat.

Nejvyšší správní soud nejprve vážil nezbytnost rozhodnutí o žádosti o odkladný účinek kasační stížnosti. Dospěl k závěru, že o ní není třeba rozhodovat tam, kde je o kasační stížnosti rozhodováno přednostně a kde je stěžovatel chráněn před důsledky rozsudku krajského soudu režimem pobytu za účelem strpění podle § 78b odst. 1, 2 zákona o azylu (cizinec má nárok na udělení víza za účelem strpění pobytu mj. tehdy, pokud žádost doloží dokladem o podání kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu a návrhu na přiznání odkladného účinku; takové vízum opravňuje cizince k pobytu na území po dobu platnosti víza, která je 365 dnů; na žádost cizince odbor cizinecké a pohraniční policie platnost víza prodlouží, a to i opakovaně). Ze zákona platnost uvedeného víza zaniká právní mocí rozhodnutí o kasační stížnosti. Pozitivní rozhodnutí o žádosti o odkladný účinek by tedy nemělo z hlediska ochrany stěžovatele žádný význam, negativní by před rozhodnutím o kasační stížnosti bránilo řádnému soudnímu řízení. Při rozhodnutí o kasační stížnosti pak je rozhodnutí o odkladném účinku nadbytečné, neboť obecně může přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přinést ochranu jen do doby rozhodnutí o této stížnosti.

Nejvyšší správní soud pak přezkoumal napadené rozhodnutí krajského soudu v mezích důvodů vymezených stížnostními body (§ 109 odst. 3 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatel především namítl nezákonnost rozsudku krajského soudu pro nesprávné posouzení právní otázky, tj. zda na jeho případ lze aplikovat ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

Ze správního spisu, zejm. z protokolu o pohovoru ze dne 16. 4. 2004, vyplynulo, že stěžovatel odešel z Vietnamu z ekonomických důvodů. Pracoval jako zemědělec a jeho příjem mu nestačil na obživu rodiny. Jiné zaměstnání nezískal. Pomoc mu nabídl kamarád žijící v České republice, a proto sem z Vietnamu přicestoval (nelegálně). O azyl požádal poté, co jej zadržela Policie ČR, neboť potřeboval získat doklady pro pobyt v České republice, aby tu mohl pracovat a vydělávat peníze.

Nejvyšší správní soud odkazuje na dosavadní správní judikaturu, z níž plyne, že problémy ekonomického rázu nejsou bez dalšího důvodem pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu. Přitom obtíže s obživou či seberealizací plynoucí z hospodářských potíží země nelze vnímat jinak, než-li právě jako důvody po výtce ekonomické. Konstantně správní soudy nahlízejí i na snahu o legalizaci pobytu v České republice. Ani ta nemá nic společného s důvody, o kterých hovoří ustanovení § 12 zákona o azylu. Jak správní orgán, tak krajský soud tedy osobní poměry stěžovatele a s tím související právní otázku posoudily správně.

Stěžovatel dále uvedl, že kasační stížnost podává také z důvodu § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., aniž cokoli dalšího dodal. Jelikož pouhý odkaz na zákonné ustanovení nelze považovat za stížní bod, je v tomto rozsahu kasační stížnost nepřijatelná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

Lze shrnout, že Nejvyšší správní soud zhodnotil všechny přípustné stížní námitky jako nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné jiné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladu řízení příslušelo, náklady řízení nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. března 2006

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu